

sele surmani paljo head, et ta tedda kord
ilmasüta raskeste olli häbbistand.

Kohtomehhe laul.

Wisi! Kes Jummalat ni lasset tehha se.

Kui kohtomoistjaks sind on seätud,
Siis olle õige selle sees,
Sest sinno hõelks on jo iätud:
Et wallitsed, kui õige mees.
Oh ärra seisa rikka poolt,
Waid waeste eest ka kanna hoolt.

2. Kes kaebab, kula ükskord sedda
Ja kaskord kula teise süüd;
Kas kaebajal on ni suur hädda,
Siis õiget otsust anna nüüd.
Kui sedda teed siin ilma peäl,
Siis taewas sul suur osa seäl.

3. Oh pallu! sest sa olled rummal!
Et ahnus sind ei petta teäl!

Sind nuhtleb muido warsti Jummal,
Kui lodad üksnes rahha peäl.
Et sa ei sa kui Pilatus, —
Kell' hädda satis ahwardus!

4. Ka temma olli kohtomoistja
Ja teggi paljo karmwalust:
Et Jesus, se suur hingepeästja
Ei leidnud ta sees armastust;
Ta kartes ütles sedda seäl:
„Noh! poge tedda risti peäl!“

5. Sest mõtle sa siis ikka nenda,
Kui kohhut moistma lähhäd sa:
„Ma tahhan ikka õigust nouda,
Et se eest ükskord koston ka.
Kes õige, se nüüd õigust saab,
Kell' sü, se kohto alla jääb.“

Moistatusse kaupleminne.

Saksamaalt kaib üks suur jõggi läbbi, mis
Rein jõeks nimmetakse, selle peäl laewadfi